

J 15, 1-8 Jezus powiedział do swoich uczniów: „Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest tym, który go uprawia. Każdą latorośl, która nie przynosi we Mnie owocu, odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza, aby przynosiła owoc obfitszy. Wy już jesteście czyści dzięki słowu, które wypowiedziałem do was. Trwajcie we Mnie, a Ja w was będę trwać. Podobnie jak latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie – jeżeli nie trwa w winnym krzewie – tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie będziecie. Ja jestem krzewem winnym, wy – latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić. Ten, kto nie trwa we Mnie, zostanie wyrzucony jak winna latorośl i uschnie. Potem ją zbierają i wrzucają w ogień, i płonie. Jeżeli we Mnie trwać będziecie, a słowa moje w was, to proście, o cokolwiek chcecie, a to wam się spełni. Ojciec mój przez to dozna chwały, że owoc obfity przyniesiecie i staniecie się moimi uczniami”.

Żyć Duchem Jezusa

Winną krzew to roślina doskonale znana słuchaczom Jezusa mieszkającym w Palestynie. Wiedzieli, jak wielkich wymaga ona starań, aby mogła przynieść owoc. Mieli także świadomość, że nie wszystkie jej gałązki owocują i że te, które rozwijają się właściwie, potrzebują ze strony rolnika ciągłego przycinania i oczyszczania. Jezus nawiązuje do wiedzy i doświadczenia swoich słuchaczy. Porównuje Boga Ojca do rolnika, podkreślając w ten sposób Jego nieustanną troskę o nasz rozwój. Z kolei, przez porównanie siebie samego do krzewu, a swoich słuchaczy do gałązek, Jezus ukazuje nam, że jedność z Nim jest niezbędnym warunkiem prawidłowego wzrostu, bez którego nasze życie nie osiągnie swojego celu.
Środkiem oczyszczenia jest nauka Chrystusa. Jeśli trwamy w jedności z Nim, słuchając Jego słów, modląc się do Niego i żyjąc zgodnie z Jego nauczaniem, stopniowo przemieniamy się na Jego wzór. Gałązka, którą jesteśmy, rozrasta się i staje się coraz bardziej integralną częścią winnego krzewu. Wypełnia nas Boży Duch, a nasze myśli, uczucia, dążenia i czyny coraz bardziej upodabniają się do tych, które charakteryzowały Jezusa.
Nauczanie Chrystusa nie wyraża się w mnogości zaleceń, wskazówek, norm i przykazań, ale w wezwaniu do życia Jego życiem, czyli Syna Bożego. Przykazaniem Boga jest wiara w Jezusa i miłość według miary Jego miłości. Jeśli staramy się żyć Duchem Jezusa, wtedy tak jak On walczymy o uczciwość, sprawiedliwość, pokój i dobro. A wtedy Bóg spełnia wszystkie nasze prośby.

Panie Jezu, spraw, abym zawsze starał się żyć Twoich Duchem, by moje słowa i czyny Tobie się podobały!